

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۵/۱۰

سید حسین هادی

انتخابات، اگر خوب نشود، بدتر میشود!

سهم گیری و حضور پررنگ مردم در انتخابات پارلمان و شوراهای ولسوالی ها، می تواند، سرنوشت کشور را تغییر دهد و از این ناامنی، پراکندگی و پیچیدگی نجات دهد. اما مردم چطور می توانند در انتخابات پیش رو؛ اعتماد، همکاری و مشارکت داشته باشند؟

مردمانی که از جنگ خسته و گریزان، با شوق و ذوق به سوی صندوق های رأی رفتند، تا حکومت و نمایندگان شان را بر مبنای دموکراسی و مردم سالاری انتخاب کنند. حضور آنان حتی با قطع انگشتان دست، تهدید و فشار برای عدم مشارکت در انتخابات، کم رنگ و نقصان نشد، چرا که امیدوار بودند تا سرقوماندان اعلی قوای مسلح و وضع کنندگان قوانین و ناظران بر قوه مجریه، که توسط آرای مستقیم آنان انتخاب می شوند؛ به جنگ و ناآرامی، بی ثباتی و چند دستگی و فقر و نابرابری نقطه پایان بگذارند.

اما آنچه این مردم را از رفتن به مرکز توزیع تذکره و سوی صندوق های رأی باز می دارد؛ قطع انگشتان دست، تهدید و فشار برای عدم حضور در انتخابات و قطعه قطعه شدن بدن های شان توسط حملات انتحاری نیست؛ بلکه **تقلب، دست بردن و تصرف در آرای آنان است**، که مانع برگزیدن نمایندگان شان می شود. پس این بی اعتمادی، نارضایتی و فاصله گرفتن از انتخابات، توسط مجریان قوه مجریه و مقننه صورت می گیرد، که منجر به بازداشتن و جلوگیری مردم در انتخابات می شود، نه مخالفین حیات و مال و منال مردم.

یکی از این کارهایی که برای مردم، ملال آور و ناخوشنودی به همراه داشت، تشکیل حکومت توافقی و بر مبنای وحدت ملی بود. چرا که مردم می خواستند و می خواهند زعیم ملی شان توسط آرای شفاف و عادلانه خودشان و از طریق صندوق های رأی دهی بیرون آید و پاسخگوی اعمال خود باشد. در غیر آن، حکومت های توافقی، از زعامت و عزم ملی برخوردار نیستند، نصف عمر شان در جدال و تعارض در بین حکومت می گذرد، (هر چند هنوز نیز این درگیری و گیروودار به پایان نرسیده است) و نصف دیگر آن در جنجال و مشکلات با احزاب، جامعه مدنی و مردم سپری می شود.

تاریخ و تجارب انسانی به خوبی این مسأله را اثبات کرده است، حکومت هایی که از طریق غیر از آرای مردم متولد می شوند؛ مسؤلیت پذیر نمی باشند و صدای مردم به گوش شان نمی رسد، ناامنی و بی ثباتی، فقر و بیکاری، نابرابری و فساد، دامنگیر جامعه و مردم می شود و حکومتی، نه بر مبنای وحدت ملی، بلکه بر اساس نظام الیگارشی

به وجود می آید و در چنین کشورهایی، اگر انتخابات به صورت شفاف و عادلانه برگزار نشود، وضعیت بدتر خواهد شد و حتی حکومت کنندگان برای تأمین امنیت اتباع و مراکز ثبت نام تذکره نیز عاجز و درمانده می مانند.

با وجود این، رهبران حکومت وحدت ملی، تلاش دارند تا از هر طریق ممکن، مردم را به سوی صندوق های رأی بکشانند تا در انتخاب مستقیم وکلای خود، در ولسی جرگه و شوراهای ولسوالی ها، حضور پررنگ و برجسته داشته باشند، تا از یک طرف مشروعیت از دست رفته خود را در بین مردم باز گردانند و از سوی دیگر، حامیان و همکاران بین المللی افغانستان را برای کمک و همکاری راضی نگاه داشته و حفظ کنند.

در شرایط فعلی، آنچه برای افغانستان مهم و حیاتی است، حضور پرشور و وسیع مردم در انتخابات است، چرا که اگر انتخابات؛ خوب نشود، بدتر می شود و این نظام نوپا و نیم بند دموکراسی و مردم سالاری، از بین خواهد رفت و وضعیت ناامن فعلی، در مناطق امن و باثبات کشور نیز جاری و توسعه خواهد یافت. بنا بر این وظیفه ای بر عهده دولت و رسالتی بر دوش مردم است.

آنچه مربوط به رهبران حکومت وحدت ملی، مقامات و مسئولین می شود، وجود نقشه راه واقعی، عینی و جدی برای تأمین امنیت اتباع و مراکز توزیع تذکره است و در عین حال باید ضمانتی وجود داشته باشد تا در آرای مردم تصرف و تقلبی صورت نگیرد.

اما آنچه مربوط به رسالت مردم، به عنوان صاحبان اصلی این مرز و بوم می شود، این است که اجازه ندهند تا افراد و گروه هایی از داخل، سفارت خانه ها و اشخاصی از بیرون آمده و کنترل حکومت و نمایندگان مردم را به دست گرفته و سرنوشت این کشور را بر اساس منافع خود ترسیم و مشخص کنند.

مردم نه تنها با فشار بر حکومت و جامعه جهانی برای تأمین امنیت شان کوشش و اقدام جدی کنند، بلکه باید خود نیز به عنوان مسئولین اصلی و پولیس جامعه، برای تأمین امنیت یکدیگر، با زیرکی و هوشیاری اقدام نمایند و با هم دیگر پذیری و وفاق ملی در این امر مهم و حیاتی (انتخابات) حضور پررنگ داشته باشند.

